

A GUTENBERG KÖNYVKIADÓ VÁLLALAT
KÖNYVEI

Szerkesztők, bírálók és fordítók:

Balla Mihály
Bánóczy László dr.
Csillay Kálmán
Endrédi Béla dr.
Forró Pál dr.
Fülöp Zsigmond dr.
Havas András Károly
Karinthy Emilia
Karinthy Frigyes
Kelen Ferenc dr.
Lándor Tivadar
Margittai Szaniszlóné
Németh Andor

Zoltán Vilmos

Dobosi Pécsi Mária
Porzso Kálmán
Püskösti Andor
Sebestyén Károly dr.
Somlyó Zoltán
Schöpf Aladár
Sziklai János dr.
Sziini Gyula
Szirmai Józsefné
Sztrokay Kálmán
Telekes Béla
Várkonyi Titusz
Vécsey Leó

DICKENS

A-5/1280-a

**KIS DORRIT
(LITTLE DORRIT)**

ANGOL EREDETIBŐL
FORDITOTTA
KARINTHY EMILIA

KÜLFÖLDI MŰVÉSZEK ILLUSZTRÁCIÓIVAL

A FORDITÁST ÁTNÉZTE,
BEVEZETÉSSSEL ELLÁTTA

KARINTHY FRIGYES

GUTENBERG KÖNYVKIADÓ VÁLLALAT
BUDAPEST

KIS DORRIT

(KIS DORRIT)

A könyv díszítését részben
VÉGH GUSZTÁV
 Iparművész tervezte

KIS DORRIT

KIS DORRIT

KIS DORRIT

Légrády nyomda és könyvkiadó r.-t. nyomása, Budapest.

Eterna Ipari és kereskedelmi r.-t. kötése, Budapest.

Kis Dorrit.

Dickens halhatatlansága, úgy tetszik, az ő ütemekben visszatérő, úgynevezett időszaki források életéhez hasonlatos. Kiapad, erőt gyűjt — tíz—husz évenként megint felbukkan, frissebben mint valaha. Az idők idomulnak vissza hozzá, vagy benne van valami időtlen, örökké jelen és örökké jövő? Annyi bizonyos, hogy a fordításai minden ötven évben elavulnak — újakat kell csinálni, hogy megközelíthessük valahogy az eredetinek örök jelenvalóságát, közvetlenségét.

Néha úgy rémlik, jó néhány századdal régibb önmagánál. Mintha ódon városban járnánk, ahol álmunkban voltunk utóljára. Es kezdetlől fogva, az első mondat után, régi, régi ismerősünk a Marshalsea mindegyik figurája, Arthur és Dorrit és a többiek — de honnan emlékszünk rá, honnan a muzsikás varázs? Hiszen, térben és időben, soha sem jártunk abban a korban, azon a vidéken.

Jack London híres farkaskutyája nemcsak arra emlékszik, mi vele történt — a rengetegbe érve eszébe jut, atéli, amit apja és nagypapja élt át, mintha vele történt volna.

Vajjon egy másik, régibb életünkből oly ismerősek a Dickens hősei?

Dickens a múlt és az emlék.

De mi a titka a búvóletnek, mely nem engedi elavulni?

Nyilván nemcsak a forma-nyelv, az írásnak és előadásnak az a bizonyos egyéni íze és zamata, amit Bouffon magával az egyénnel azonosít: A dickensi kedélyesség és kedvesség forrása tulajdon korának rétegeiből buggyan elő — a mosoly, amit fakaszt, inkább annak a sajátos érzésnek szól, amit a „rég, kedélyes világ“ hangja idéz fel bennünk — de ez nem minden.

Kedélyességen és kedvességen túl valami egyéb is van itt. Nincs más szó rá: a meglehetősen langyos és kissé kompromittált „humor“ kifejezést kellene használni. „Mosoly könyvek között“, „aranyos derű“, „mindent egyformán szerető, bölcs megértés“ — ezeket a semmitmondó laposságokat szokták elkintornázni, ezeregyszer, Dickensről szólva, elrontva várakozását annak, aki eleven emberi indulatoktól, szeretlettől és gyűlölettől egyformán korbácsolva, nagyon jól tudja már, hogy aki mindenkit megért, az tulajdonképpen semmihez sem ért és aki mindenkit szeret, az tulajdonképpen senkit se szeret.

Márpedig az igazi regény nemcsak mosoly és bölcsesség, hanem vér és veríték is, nemcsak elrövedező szem, hanem

nyes ostobaságokat fecsegve, — ez az Amy gyerek még utolsó pillanatig és utolsó pillanatban is gyalázatot hoz a fejünkre. Itt hozzák, abban az ócska, kopott ruhájában! S még hozzá Mr Clennam hozza a karjaiban!

A vádat még végig sem mondta, s máris igaznak bizonyult. Clennam megjelent a kocsiajtóban, karjaiban az eszméletlen kis alakkal.

— Odafenn felejtették — és szánakozó hangja szemrehányástól csengett, — felszaladtam a szobájába (Mr Chivery utbaigazításával), az ajtó nyitva volt s szegény, drága gyermek ott feküdt ájultan a földön. Ugy látszik, át akart öltözni s erejét vesztve összeesett. Talán éppen a nagy éljenzés közben, vagy talán már előbb. Vigyázzon erre a szegény, hideg kezecskére, Miss Dorrit. Melengesse.

— Köszönöm, uram, — felelte Miss Dorrit könnyekre fakadva, — azt hiszem, tudom mit kell tennem, szíves engedelmeivel. Amy, drágám, nyisd ki a szemed, szivecském! Ó, Amy, Amy, ugy sajnállak és ugy szégyenlem magam! Ébredj, aranyom! Miért nem indulunk? Kérlek, papa, induljunk már!

A szolga, aki a kocsiajtó és Clennam között állt, erőlesen szólt:

— Szíves engedelmeivel, uram! — s a hágsót felszedte. A Dorrit-család elrohogott.

Vége a második kötetnek.

Tartalomjegyzék.

	Oldal
I. Fejezet. Fény és árny	7
II. Fejezet. Utitársak	20
III. Fejezet. Otthon	32
IV. Fejezet. Mrs Flintwinch álmodik	44
V. Fejezet. Családi ügyek	47
VI. Fejezet. Marshalsea apja	59
VII. Fejezet. Marshalsea gyermeke	71
VIII. Fejezet. Záróra	82
IX. Fejezet. Anyuka	93
X. Fejezet. Az államtudományok összessége	108
XI. Fejezet. Szabadon	127
XII. Fejezet. Vérző Szívek Udvara	136
XIII. Fejezet. A „pátriárka”	145
XIV. Fejezet. Kis Dorrit vendégségben volt	166
XV. Fejezet. Mrs Flintwinch újra álmodik	179
XVI. Fejezet. Arthur gyengesége	187
XVII. Fejezet. Arthur nem vetélytárs	200
XVIII. Fejezet. A kis Dorrit szerelmese	211
XIX. Fejezet. Marshalsea atyja két-három vonatkozásban	221
XX. Fejezet. Társaságban	231
XXI. Fejezet. Mr Merdle baja	243
XXII. Fejezet. Talány	251
XXIII. Fejezet. Üzemben a gép	259
XXIV. Fejezet. Jövendölés	273
XXV. Fejezet. Összeesküvők és egyébek	287
XXVI. Fejezet. Senki lelkiállapota	295

	Oldal
XXVII. Fejezet. Huszonöt	307
XXVIII. Fejezet. Senki eltűnik	318
XXIX. Fejezet. Mrs Flintwinch tovább álmodoz	325
XXX. Fejezet. Egy uri ember szava	332
XXXI. Fejezet. Önbecsülés	346
XXXII. Fejezet. Újabb jövendölés	360
XXXIII. Fejezet. Mrs Merdle panasza	369
XXXIV. Fejezet. Barnacle-ok tömege	379
XXXV. Fejezet. Mit látott Mr. Pancks kis Dorrit keze mögött	387
XXXVI. Fejezet. Marshalsea elárva!	400